

Aktiv tro

Gå på vannet.

Det jeg skal tale om i dag er kanskje ikke et nytt tema for de fleste av dere som har vært kristne en stund.

For en ukes tid siden hørte jeg denne historien, om Peter som gikk på vannet, en gang til, og det var til en stor oppmuntring for meg. Ikke det at jeg var uvitende om at Jesus alltid er med oss, men det er noe med det å minne hverandre på det igjen. Av og til kan vi glemme det.

Jeg tror du idag vil også se noe nytt fra denne historien, selv om du skulle ha hørt den hundre ganger, slik som meg.

Matt 14:26-33

26 Og da disiplene så Ham komme gående på sjøen, ble de forskrekket og sa: «Det er et spøkelse!» Og de skrek av redsel.

27 Men straks talte Jesus til dem og sa: «Vær ved godt mot! Det er Meg. Vær ikke redd!»

28 Og Peter svarte Ham og sa: «Herre, hvis det er Deg, så be meg komme til Deg på vannet.»

29 Han sa: «Kom!» Og da Peter var kommet ut av båten, gikk han bortover vannet for å komme til Jesus.

30 Men da han så at vinden var så kraftig, ble han redd. Og da han begynte å synke, ropte han og sa: «Herre, frels meg!»

31 Og straks rakte Jesus ut hånden og grep ham, og Han sa til ham: «Du lite troende, hvorfor tvilte du?»

32 Og da de kom opp i båten, stilnet vinden.

33 De som var i båten, kom da og tilba Ham og sa: «Sannelig, Du er Guds Sønn.»

1 Vær ikke redd.

Av og til kan vi være redd for omstendigheter og midt i disse omstendighetene er det ofte vanskelig å se Jesus. Men Jesus er dere alltid, og ønsker å si: Vær ikke redd! Jeg er her, det er meg som kommer til deg akkurat nå

2 Kom.

Peter var ofte den modigste av disiplene, og kanskje den mest eventyrlystne også. Han sa hvis det er deg Jesus, si kom.

Ofte i vanskelige omstendigheter kan vi av og til være usikker på om det virkelig er Gud som kaller oss, men spør Gud om det virkelig er hans vilje. Når du vet det, våg å gå.

Jeg var syk i over ti år, men jeg visste at Gud hadde kalt meg til å jobbe blant shanfolket fra Myanmar. Fordi Jesus hadde sagt kom, eller gå, så gikk jeg. Og det var for meg så og si å gå på vannet, både rent helsemessig og økonomisk. Jeg hadde en dårlig helse, og jeg hadde nesten ikke penger, for jeg hadde brukt det meste på å prøve å bli frisk.

Men Gud både helbredet meg (ikke fordi jeg gikk, men fordi jeg så at jeg ikke trengte å være redd), og han har alltid gitt meg de økonomiske midler jeg har trengt helt frem til idag. Jeg har levd i det man kaller: Tro, det vil si det samme som Peter trengte da han gikk på vannet, i over 20 år nå.

Jeg har selv mange vitnesbyrd fra de siste tre årene som virkelig har vært å gå på vannet, men vi har turt det, fordi vi vet at Jesus har sagt: Kom.

3 Tvil

Ofte når vi handler på Jesus sitt «kom», kan tvilen komme. Som: Har virkelig Gud sagt dette? Vil jeg ha de økonomiske midler jeg trenger? Hva med sykdom og ting jeg sliter med? Hva vil familie og venner si? Ofte vil negative omstendigheter prøve å få deg vekk fra Jesus sitt kom, men ikke lytt til dem. Ikke lytt til hva andre sier eller hva du kan føle, hvis Gud har kalt deg, har han det!

Noen ganger handler det om ting vi har hørt og begynt å få et lys eller åpenbaring over. Kanskje det er om Guds ubetingede kjærlighet og nåde? Ofte vil du oppleve at det er motstand mot at du

skal oppdage nettopp dette, og du vil kanskje hør noen som sier: Vi trenger fremdeles loven, de ti bud, du må gi tienden, hvis ikke vil Gud ta fra deg det allerede har, du kan ikke fokusere for mye på nåden, for det kan få deg til å synde mer, du må ha med litt lov og Guds vrede og dom også.

4 Redning

Når vi har gått ut på Jesus sitt «kom», er det som sagt ofte at vi begynner å se på omstendigheter, og vi begynner å synke. Det er ikke Jesus slik: Hvorfor tvilte du, nå får du klare deg selv! Jesus er alltid der, selv når vi begynner å synke, og han vil alltid komme oss til unnsetning!

Tro er ikke vanskelig

Tro er ofte et litt vanskelig tema, for mange føler seg fordømte, spesielt når de leser i Heb 11:6: Uten tro er det umulig å være til behag for Gud.

Jeg vil ganske kort bare oppmuntre deg rundt tro, og vise deg at tro ikke er så vanskelig som du kanskje føler, og tror.

Jeg skal snakke om fire viktige ting som tro er, og som jeg har tro på vil hjelpe deg. Følge med på denne undervisningen i dag selv om du ikke er en kristen. Det jeg sier er veldig enkelt og ikke fordømmende.

Heb 11:1

1 Tro er full tillit til det en håper på, overbevisning om det en ikke ser.

Heb 11:6 (Bibelen Guds Ord)

6 Men uten tro er det umulig å være til behag for Ham, for den som kommer til Gud, må tro at Han er til og at Han er Den som belønner dem som søker Ham med iver.

Heb 11:6 (NB11)

6 Uten tro er det umulig å være til glede for Gud. For den som trer fram for Gud, må tro at han er til, og at han lønner dem som søker ham.

1. Et valg

Først og fremst så er det et valg, ikke en følelse vi har. Mange tenker at vi må føle noe for å tro. Men tro er ikke basert på dine følelser, omstendigheter, ei heller din intellekt, men du kan ta et valg om å tro på tross av hva vi føler, omstendigheter om om vi ikke forstår alt.

Mange tenker at vi først må forstå alt, før vi kan tro det. Dette er en vanlig tankegang i vesten, at vi må forstå det før du kan tro det.

Det er ikke snakk om å legge bort hjernen vår, eller fornuften, men kan du forstår alt i denne verden?

Må du for eksempel forstå alt om hvordan en motor fungerer før du kan kjøre en bil?

Hvis du skal kjøre bil trenger du en grunnleggende kunnskap i hvordan kjøre den, men du trenger ikke å forstå alt hvordan en motor fungerer for å kjøre bilen.

Samme med vår tro: Du trenger ikke å vite alt om Gud og forstå alt om han for å tro. Du trenger bare grunnleggende kunnskap: Som at han elsker deg og ønsker felleskap med deg!

2. Tro er håp, og håp er tro

Har du håp? Da har du også tro! Dette er to ting som går hånd i hånd, og det er noe vi kan lese i Heb 11:1 også: Tro er full visshet om det vi håper på.

Derfor er det så viktig at uansett hva som møter oss i livet, ikke gi opp håpet. Håpet om en bedre fremtid, håp om livet.

3. Tro er å stole på og sette vår lit til.

Tro handler om å stole på og sette vår lit til at det som blir sagt eller lovet er sant.

4. Tro er en aktiverings nøkkel.

Når vi leser Heb 11:6, er det let å henge seg opp i: *ikke til behag for ham*. Vi assosierer dette ofte med at hvis vi ikke har prestert tro nok, eller har tvil, er Gud ikke fornøyd med oss, eller til og med litt sint på oss.

Detter er grunnen til at jeg også tok med Norsk Bibel sin oversettelse her, (selv om jeg ofte foretrekker de andre norske oversettelsene) der det står: Til glede for Gud.

Jeg har to døtre (og en til på vei). Hvis de ikke stolte på meg og var usikker på om jeg ville dem det beste, ville de ikke ha bedt meg om hjelp eller spurt meg om noe. De ville heller ikke hatt frimodighet til å be om noe de ønsker seg.

Som far, ville dette glede meg? Jeg er glad i mine døtre og jeg ville vært lei meg hvis dette var slik. Det ville ikke behaget meg, eller gledet meg.

På samme måte er det med Gud, hvis vi er redd ham eller ikke helt stoler på ham, at han for eksempel er god og vil oss det beste, vil dette hindre oss mye i å motta fra ham. Og det ville heller ikke glede hans hjerte. Gud er vår far og han vil oss det beste, han elsker oss helt uten betingelser, og han ønsker å gi oss det vi ber om, men vi kan selv sabotere dette ved å tro feil om Gud.

Det er ikke at Gud ikke vil hjelpe, men fordi vi ikke har tro og tillit til ham, gjør vi selv det slik at vi tildels hindrer bøttesvar.

Fordi jeg selv er far, vet jeg at Gud også vil gjøre alt for å hjelpe sine barn, men det er til syvende og sist vi som tar valget om å tro eller ikke. Og det gjelder i alle ting, fra frelse til helbredelse.

Etter at du har valgt å tro, våg å ta det første steget ut på vannet også, for det vil aktivere den.

Tro er aktiverings nøkkelen, men du må også bruke den til å åpne opp døren. Det vil si en manifestasjon av det du håper og tror.

Det snakket jeg litt om over, da Peter gikk på vannet.

Våg å være en som går på vannet også!

Vår tro og Jesus sin tro

Da jeg hadde denne undervisningen over på Facebook fikk jeg en kommentar om at det ikke er vår tro, men Hans tro.

Jeg har selv hørt dette utsagnet et par ganger og denne gangen fikk det meg til å tenke litt og studere det litt mer.

Jeg er egentlig ikke uenig med det; at det handler om Jesus sin tro, men jeg tror det først og fremst handler om hvor troen starter, og hva Jesus gjorde i tro for oss, og for oss å sette vår lit til det. Sette vår lit til Hans tro.

Kommentaren og utsagnet alene kan kanskje gi rom for noen misforståelser, så jeg skal si litt om dette nå:

Troen starter med Gud og Jesus. Jesus er troens opphavsmann og fullender som det står i Heb 12:2.

Så alt starter med Jesus, alt er allerede gjort ferdig ved Jesus, og det handler om hans tro for oss og i oss, men det vil ikke si det samme som at vår tro opphører, at for oss er det ikke lenger noe som heter tro, eller at vi ikke trenger å tro.

Det er noen som bruker Heb 12:2 til å si at siden Jesus er troens opphavsmann og fullender, så nå er det bare hans tro som gjelder, og at vi ikke trenger å tro noe.

Det er litt å ta det ut av sin sammenheng, for i sammenhengen i Hebreerbrevet så handler det om å ha fokus på Jesus (og hans tro for oss), som igjen vil styrke oss i vår tro når vi går igjennom vanskelige omstendigheter, og til å overvinne synd (som han allerede har overvunnet for oss).

Jeg vil heller si det slik: Å se Hans tro i oss, vil hjelpe oss til å tro og stole på ham mer. Tro vil hjelpe oss til å få øynene mer og mer opp for hva Jesus allerede har gjort for oss, og at hans tro bor allerede i oss.

Noen tenker at man kan putte inn Jesus der det står tro, men dette er vanskelig i dette skriftstedet:

Romans 1:16-17

16 For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror, jøde først og så greker.

Her er det helt klart en tro som jøder og greker trenger. Her kan man ikke si: for hver den som Jesus. Tro er et verb, ikke personlig pronomem.

I neste vers snakkes det om av tro til tro:

17 For i det åpenbares Guds rettferdighet av tro til tro, slik det står skrevet: Den rettferdige skal leve ved tro.

Så igjen: Troen starter ved Gud, hans tro til vår tro, og ved denne troen vil vi som er rettferdige leve ved. Vi har blitt og er rettferdige ved å tro.

For å prøve å forklare dette enklest mulig er det snakk om to typer tro: Jesus sin tro og vår tro. Vår tro må være på Jesus, og det vil aktivere hans tro.

Det er viktig å igjen se på hva vår tro er, for det var mitt hovedtema i undervisningen over.

Tro er å ha håp, tro er å stole på, ha full tillit til, tro er å ha en overbevisning.

For å ha dette trenger vi også å ta et valg. Derfor sier jeg også: tro er i hovedsak et valg vi tar.

Det er ikke å stresse med å få til noe, det handler ikke om gjerninger vi må gjøre, Romerbrevet er klar på dette, men det handler om å velge å sette vår lit og håp til ham som har gjort alt ferdig for oss.

Det handler heller ikke om å prøve å få mer tro, for troe er også noe som allerede er der, der er nevnt som en av åndens frukter i Gal 5:22 (på Engelsk King James står det bare tro, ikke trofasthet som i de norske oversettelsene, og det er det samme på grunnteksten), og åndens frukter er noe vi allerede har fått.

Tro er heller ikke passiv, men det er også om å handle på det vi vet. Derfor er det så viktig med riktig kunnskap om Gud, og om hva vi allerede har fått.

Hvis vi for eksempel vet at han er vår forsørger, trenger vi å våge og handle på det, om det handler om å gi penger til andre igjen eller gjøre noe som vi vet Gud ønsker vi skal gjøre. Jeg startet opp en tjeneste for litt over ett år siden, og vi hadde ikke så mye penger, men vi vågde å starte likevel, og i etterkant kom det inn penger og det har holdt oss hånden frem til nå, og jeg har tro på at det vil fortsette. Dette har vært en handling i tro.

Jeg vet det i det siste årne har kommet et bevegelse som går ut på det å få en ny åpenbaring av hva nåde egentlig er og betyr for oss, og det lyset som det gir, spesielt når det kommer til vår identitet og at vi ikke trenger å streve (at vi ikke er under loven, og hva det egentlig vil si), har betydd utrolig mye for meg personlig. Og jeg har studert og hørt på mye rundt og på dette emne, men noe kan forvirre oss litt også, og vi kan gå litt langt i noen ting, eller kanskje missforstå det litt, som dette med tro.

Som meg, har mange opplevd friheten om at vi ikke er under loven og di ti bud (ei heller bergprekenen), men så på det andre siden er vi blitt litt redde når det plutselig handler om at det også står litt på oss. Igjen: Som dette med å tro.

For jeg tror fremdeles vi trenger å ta valg i livet. Selv om Jesus har gjort alt og vunnet seier over alt, er ikke våre sinn blitt fornyet helt ennå rundt dette, og det er fremdeles vår oppgave og valg å fornye våre sinn, og det igjen handler om vår tro, ikke Jesus sin tro.

Hjelp meg i min vantro.

Kan Gud hjelpe oss hvis vi har vantro?

I Markus evangeliet kan vi lese om en man som hadde en syk og besatt sønn. Jesus forteller i denne historien at hvis vi har tro så er alt mulig.

Guttens far sier: Jeg tror, hjelp meg i min vantro.

I denne historien kan vi se at det ikke handlet om faren sin tro først og fremst, han var ikke i stand til å prestere en tro til å se sin sønn helbredet. Hvem sin tro var det som gjorde at denne gutten ble helbredet? Var det disiplene? Var det faren? Eller Jesus?

Et spørsmål til: Var faren helt passiv, eller hadde han en rolle i dette?

Se svaret under!

Tro nok?

Det er mange som strever med å prøve å tro mer, eller ha tro nok, som nevnt over er også tro noe vi har fått, men det som det hele handler om er: Hvordan aktiverer vi den? Det handler, på sett og vis, ikke om å få mer tro, for hvis du har valgt å tro Jesus er troen der allerede, du bare trenger å få øynene opp for den og hva du har.

Vi aktiverer den ved å oppdage mer og mer om hvem Jesus er, og husk han er blitt ett med deg, han bor i deg og åndens frukter er allerede i deg.

Det gjør at du kan, slik som historien vi snart skal se på, ha tro selv om du har vantro.

Det eneste vi trenger er å ta et valg om igjen både spørre Jesus om hjelp, og å sette vår lit til det han har gitt oss, aktivere det.

Husk Jesus også sa at vi skulle gjøre de gjerninger han gjorde og større enn dem.

Mark 9:17-27

17 Da svarte en i flokken og sa: «Mester, jeg tok med min sønn til Deg. Han har en stum ånd.

18 Og hvor som helst den griper tak i ham, kaster den ham ned. Han fråder om munnen, skjærer tenner og blir helt stiv. Derfor spurte jeg disiplene dine om de kunne drive den ut, men de klarte det ikke.»

19 Han svarte ham og sa: «Du vantro slekt, hvor lenge skal Jeg være hos dere? Hvor lenge skal Jeg bære over med dere? Før ham til Meg!»

20 Da førte de gutten til Ham. Da ånden så Ham, rev den straks i ham. Han falt til jorden og veltet seg, og han frådet om munnen.

21 Så spurte Jesus hans far: «Hvor lenge har han hatt det slik?» Og han sa: «Fra barndommen.

22 Og ofte har den kastet ham både i ild og i vann for å ødelegge ham. Men hvis Du makter å gjøre noe, så ha barmhjertighet med oss og hjelp oss!»

23 Jesus sa til ham: «Hvis du kan tro; alt er mulig for den som tror.»

24 Barnets far satte straks i å rope, og sa med tårer: «Herre, jeg tror. Hjelp min vantro!»

25 Da Jesus så at folket kom løpende og samlet seg, refset Han den urene ånden og sa til den:

«Døve og stumme ånd, Jeg befaler deg: Far ut av ham og far ikke mer inn i ham!»

26 Da skrek ånden og rev kraftig i ham og fór ut av ham. Og han ble som død, så mange sa: «Han er død.»

27 Men Jesus tok ham ved hånden og reiste ham opp, og han sto opp.

Det står her at alt er mulig for den som tror, hvis du har valgt å tro kan du aktivere den samme troen. Det andre her er at Jesus ikke sa at siden du har vantro, kan jeg ikke hjelpe deg.

Denne mannen hadde valgt å tro, selv om han hadde vantro og han ba Jesus om hjelp? Og hva gjorde Jesus? Hjalp han denne mannen eller ikke? Han fridde sønnen fra den onde ånd som plaget ham, til tross for hans vantro. Her kan du si at det var Jesus sin tro som helbredet gutten, men faren spilte også en rolle.

Derfor er jeg ikke helt uenig i at vi kan si at det er Jesus sin tro som helbreder og frelser, men vi er heller ikke passive i dette heller.

Jeg vil si det slik: Vår tro og tillit til Jesus aktiverer hans tro, og det er hans tro som helbreder og setter fri. Så vår oppgave er å ha fokuset på Ham, det vil gjøre at ingen ting vil være umulig for oss. Det fri oss samtidig fra dette stresset om å prøve og prestere mer tro, for det er hans tro som virker gjennom oss, vi bare trenger å være et redskap for det. Vi er ikke kilden til frelse, helbredelse og utfrielse, Han er! Vi trenger bare å være tilgjengelige.